

VADE MECUM...

Misjonarko i

Misjonarzu

W odróżnieniu od kościołów MONOTEISTYCZNYCH (jeden Bóg - Kościół Katolicki, Islam i większość kościołów na świecie) oraz POLITEISTYCZNYCH (wielobóstwo – Słowianie, Rodzima Wiara i inne kościoły pogańskie), Wyznawców Słońca charakteryzuje PANTEIZM utożsamiający Boga ze światem przyrody – Bóg jest światem, a świat jest Bogiem. Wyznawcy Słońca wierzą w Boskość całej otaczającej nas przyrody i procesów w Niej zachodzących. Posiadają świadomość wszechobecnej Energii płynącej z Wszechświata poprzez wszystkie żywe istoty, zarówno faunę jak i florę. Zwroty takie jak Bóg, Bóg Słońce, Wielkie Słońce itp. odnoszą się do całej otaczającej nas Natury i Wszechświata, a kierowane ku Słońcu jako przedstawiciela wszystkich Ich form. Wyjątkowa duchowość łącząca Wyznawców Słońca z Naturą oparta jest na wiedzy o fizyce i procesach zachodzących w przyrodzie. Nie musimy więc personifikować sił Natury za pomocą poszczególnych Bogów lub Bożków aby zrozumieć Ich siłę, tylko utożsamiamy Boskość z całym otaczającym nas światem przyrody.

CELE STATUTOWE WYZNAWCÓW SŁOŃCA

- 1) Asymilacja z cyklem solarnym.
- 2) Dążenie do życia według praw Natury, zachowanie jej równowagi.
- 3) Organizacja działań kulturalnych w postaci zajęć stałych i wystaw.
- 4) Działalność edukacyjna.
- 5) Archiwizacja i restauracja zabytków wszystkich kultur.

ŹRÓDŁA DOKTRYNALNE :

Słońce - Wyznawcy Słońca uznają Słońce za Boga Słońce, przedstawiciela wszystkich form Natury. **Życie z Nią w zgodzie i harmonii jako jedyną formą życia i przetrwania ludzkości.**

Fakty historyczne - Czczyciele Słońca byli aktywni w różnych miejscach naszego globu. Różnie nazywali Ją w różnych krajach, wśród wielojęzycznych ludów. Jednak zawsze odnosiła się do kultu solarnego. Było to w dawnych kulturach oddawanie czci boskiej Słońcu oraz bóstwom solarnym z nim związanym, bądź system wyznaniowy uznający Słońce jako Prasiłę twórczą. Słońce było centralnym punktem wielu prehistorycznych i starożytnych religii. Słońce i jego ziemski przedstawiciel Ogień były wówczas jedynymi źródłami światła i ciepła, a więc życia i uważane za dawcę, jak i za niszczyciela życia. W konsekwencji Słońce często stawało się też symbolem nieskończoności, źródła energii i mocy życiowej, męskiego Stwórcy, prawdy i oświecenia. Największą czcią, Słońce darzyły ludy żyjące w strefie umiarkowanej Ziemi. Kult Słońca znano w Egipcie, Mezopotamii, Armenii. Słońce czcili starożytni Grecy, Persowie, Aztecy i Słowianie, a także Indianie Ameryki Północnej. Często następowała personifikacja Słońca w formie bóstwa solarnego – najpopularniejsi z nich to: egipski Ra, irański i indyjski oraz rzymski Mitra, nordycka Sol, słowiański Swaróg.

Symbole Solarne – symbole kultu słońca występują licznie na całym świecie. Odzwierciedlają kształtowanie się wiary na przestrzeni tysięcy lat. Zwykle był to okrąg symbolizujący drogę Słońca. Okrąg ten był przecięty w pionie i poziomie co z kolei symbolizowało Jego cztery roczne przesilenia. Symbolami solarnymi były też swastyki. Umieszczano je w wielu miejscach i w różnej formie. Najpopularniejsze to Obeliski, które od początku swego istnienia są bezpośrednim elementem Kultu Solarnego. Niekiedy Symbole Solarne – znamienite w swej charakterystyce i formie; wykorzystywane były do reprezentowania poglądów i ideologii odmiennej z ideą Kultu Solarnego. **Wyznawcy Słońca negują i oficjalnie potępiają idee Narodowego Socjalizmu, Nazizmu a także nie utożsamiają się z żadnym ruchem czy organizacją z nią związaną.** Trzeba też pamiętać, że symbolika Słońca aż do lat 30 – tych XX wieku np. swastyka była w Polsce i na świecie popularnym znakiem zachowanym np. na starych pieczęciach, herbach szlacheckich czy w elementach dekoracyjno-wykończeniowych.

Związek Wyznaniowy „Wyznawcy Słońca” to zaledwie kontynuacja i rekultywacja najstarszych wierzeń w Kult Solarny oraz zachowanie spuścizny po Czczicielach Światła ze Szklarskiej Poręby. Chcemy w sposób światły, naukowy, z zachowaniem zasad Cyklu Solarnego propagować i promować nasze poglądy, które w istocie są jednocześnie Prawem Naturalnym. Kultywowanie wyznania wiary poprzez okresowe spotkania wyznawców poświęcone praktykom kontemplacyjnym oraz rozważaniom kwestii religijnych.

ZASADY DOKTRYNALNE:

- I.** Wyznawcy Słońca uznając Słońce za Boga Słońce, przedstawiciela wszystkich form Natury, a 12 konstelacji gwiazd jako jego zodiakalną wędrówkę po niebie. Przedstawicielem Słońca na Ziemi jest Ogień.
- II.** Wiara Wyznawców Słońca opiera się na dziedzictwie ludów zamieszkujących m.in. Egipt, Mezopotamię, Armenię; starożytnych Greków, Persów, Azteków, Słowian i Indian Ameryki Północnej i Południowej, a także Kulcie Solarnym, rozsądku, doświadczeniu, rozumie, nauce i pracy. Naszym obowiązkiem jest przyczyniać się jak najwięcej do Jej rozkwitu.
- III.** Wyznawcy Słońca czczą Słońce i Ogień, Matkę-Ziemię naszą rodzicielkę i całą Przyrodę.
- IV.** W Cyklu Solarnym stale odkrywamy boską siłę sprawczą życia na Ziemi. Wszelkie życie dzieje się wedle tego cyklicznego rytmu. Podporządkowanie się jemu jest naszą powinnością. Wyznajemy wiarę w życie zgodne z prawami Przyrody jako jedyną formę przetrwania ludzkości.
- V.** Słońcu; jedynemu ognisku hierarchicznego, nieskończonego, wiecznego i żywego Wszech-Świata; zawdzięczamy wszystko na naszej Ziemi. Wraz z łądami, wodami, roślinami i zwierzętami jesteśmy Jego częścią. Tylko człowiek jest tego świadom; przez to ciąży na nim ogromna odpowiedzialność.
- VI.** Obyczaje i obrzędy są bardzo ważną częścią każdej wspólnoty wyznaniowej, również naszej. przykładamy do nich wielką wagę
- VII.** Nasze istnienie zawdzięczamy Słońcu, ogniovi i przodkom. Oddajemy im cześć, a pamięć o nich przekazujemy przyszłym pokoleniom.
- VIII.** Ciało i duch tworzą nierozzerwalną i wzajemnie warunkującą się jedność i całość. To są dwie strony tego samego bytu. Wyznawcy Słońca podkreślając równą wartość obojga, dążą do ich równomiernego, stałego i równoczesnego doskonalenia,
- IX.** Postępowanie każdego człowieka wyznacza jego charakter. Ten jest zaś wytworem dziedzicznych cech oraz otoczenia, nacisku środowiska i wychowania. Miarą wartości ludzi jest ich dorobek i tylko wedle nich oceniamy je.
- X.** Poblądzić i zawinić może każdy z nas; bywa takie zdarzenie losu. Błąd i winę można tylko własnymi czynami naprawić i zmazać.
- XI.** Ból i cierpienie ostrzegają nas przed niebezpieczeństwem oraz budzą obronne siły ciała i ducha. Wywołują one nie tylko wstrząs, ale i wspomagają ozdrowienie. Nie są one dobre ani złe. Tak objawiają się prawa Przyrody.
- XII.** Nieśmiertelność osiągamy przez potomstwo i twórcze działanie, które daje największą radość życia. Działania prospołeczne i te związane z ekologią uznajemy za najbardziej podniosłe.
- XIII.** Zasady etyczne Wyznawców Słońca opierają się na boskich prawach Przyrody. Najwyższymi wartościami są wiedza, rozum, zdrowie, odpowiedzialność, żywotność, godność, rzetelność, wytrwałość, odwaga, wierność, mocna wola i sprawiedliwość. Pokonujemy w nas nieuctwo i słabość, głupotę, chorobę, uzależnienie i nienawiść. Dążymy do życia w harmonii z Naturą i z samym sobą.
- XIV.** Działanie zgodne z prawami Słońca i Przyrody, włączanie się w wiecznotrwały rozwój Świata daje życiu każdego z nas podniosłe, uświęcające je znaczenie, wykraczając poza byt jednostki.
- XV.** Wiecznie rozwija się wszechogarniający człowieka jednorodny Wszech-Świat. Zaszczytnym powołaniem człowieka jest czynny udział w tym rozwoju i stałe zwiększanie wartości życia, by go czynić lepszym i piękniejszym, by mu nadać nadrzędne wymiary zgodne z Prawami Natury.

MISJA WYZNAWCÓW SŁOŃCA

CELE I ZASADY DZIAŁALNOŚCI MISJONARSKIEJ OSÓB DUCHOWNYCH ZWIĄZKU WYZNANIOWEGO WYZNAWCÓW SŁOŃCA.

PREAMBUŁA

Jest to święty dokument, który stanowi spis wydarzeń, działalności, przemyśleń, kontemplacji, rozwoju duchowego oraz celów działalności Misjonarzy i Osób Duchownych. Był on sukcesywnie spisywany i redagowany przez Misjonarzy i Osoby Duchowne Wyznawców Słońca, począwszy od 14.10.2013 roku. Ufamy w intuicję wykonywanych czynności religijnych. Prowadzi nas Źródło Stworzenia. Każdy może mieć przez to inne doświadczenia misjonarskie, które zdecydowaliśmy się spisać, aby przez kolejne lata doskonalić je w procesie twórczym.

Mądrości Naszej Społeczności lub inspiracje z innych wiar:

1. Obserwowanie Natury daje prawdziwą mądrość.
2. Wiedza pochodzi z Nauki.
3. Ucz się tak, jakbyś miał żyć wiecznie; żyj tak, jakbyś miał umrzeć jutro.

MISJONARZ, OSOBA DUCHOWNA CZYLI SOLKA/SOL

Misjonarstwo jest metaforą. Samoistnym duchowym przeobrażeniem.

To, co Istota Ludzka odbiera jako ważne elementy własnej tożsamości, które świadczą o tym, że jest ona, kim jest, to złudzenia. Poprzez własną praktykę misjonarską, zmieniamy przyzwyczajenia, którymi obdarzyli nas rodzice, ale także między innymi szkoła, napotkani w życiu ludzie, przeczytane książki. Oddzielamy się od złudzeń poprzez codzienną praktykę, którą sami sobie zadajemy. Tworzymy codzienność, która jest dla nas obrzędem, ceremonią, świętością czy sanktuarium. Miejscem, gdzie czujemy się tu i teraz, wkładając całą/całego siebie. Doładujemy mentalnie swoją codzienność, aby była cudownym doświadczeniem.

Poza wykonywaniem swojej pracy duchowej dla ludzi, rozmawiamy, wspólnie tworzymy, bawimy się, trenujemy, budujemy, śmiejemy się, gotujemy, bierzemy udział oraz tworzymy warsztaty, a także uczymy się, nauczamy, działamy. Robimy wszelkie dodatkowe rzeczy, które sprawiają nam i innym satysfakcję. Wykorzystujemy do tego różne narzędzia, najlepiej nam znane, za pomocą których możemy pokazać w działaniu jak przerabiać nieatrakcyjność i monotonię w coś twórczego i życiodajnego.

Codziennie uczymy się powściągliwości i pewnej powtarzalności, co pozwala nam wzmacniać doznania. Przykładowo, gdy spożywamy proste i delikatne jedzenie, to zaczynamy uwrażliwiać się na różne smaki i wyczuwać ich niuanse. To pozwala nam trwać w kulturze wyzwań, które kiedyś człowiekowi stawiał świat naturalny. Naszym sensem jest uświadomienie sobie i zrozumienie, że w każdym aspekcie jesteśmy częścią Natury. Zawsze i na zawsze.

Szukamy równowagi we wszystkich elementach tego świata. Uwrażliwiamy się poprzez trwanie w kontemplacji. Ćwiczymy uważność, aby w powtarzalnych rzeczach widzieć nowe. Drzewo, kamień, niebo, łąka, otaczająca przyroda oraz zjawiska przyrody nigdy nie są dla nas takie same. Każdy moment w życiu zmieniamy na lepsze, wzbogacamy. Na. Z perspektywy przetrwania wspólnoty jesteśmy niezwykle pożyteczni. Widzimy zagrożenia tam, gdzie nikt inny ich jeszcze nie dostrzega. Troszczymy się o innych.

Pogoń za szczęściem uważamy za projekt zbiorowy. Jednym z naszych celów jest jak największe szczęście największej liczby ludzi. Realizujemy ten cel poprzez pomnażanie globalnego szczęścia, abyśmy my - Ty i Ja - mogli cieszyć się szczęśliwym życiem. Dajemy sobie prawo do poszukiwania szczęścia. Aby je znaleźć trzeba się solidnie napracować. Dobrobyt materialny, ślepa pogoń za sławą, blichтром i przyjemnością nie zadowolają nas i nie są celami samymi w sobie. Umiarkowanie w jedzeniu i picu czy głęboka przyjaźń dają nam większe zadowolenie.

W życiu, szczęście podtrzymują na dwa filary: psychiczny i biologiczny. Jeżeli chodzi o psychikę, to szczęście bardziej zależy od naszych oczekiwań, niż od obiektywnych warunków. Staramy się akceptować, że wiemy spokojne i dostatnie życie. Reagujemy z uważnością na rzeczywistość, która spełnia nasze zadowolenie. Jednak w miarę poprawy warunków, mamy uwagę, aby wzrost naszych oczekiwań nie rósł ze szkodą dla otaczającego nas świata. Przyjemne doznania odczuwalne w ciele uszczęśliwiają nas. Obserwujemy je i równoważymy ponieważ szybko słabną i mogą zamienić się w nieprzyjemne. Nasze życie determinuje biochemia. Ona także powoduje, że z drugiej strony czeka na nas ból. Znajomość tych przeciwstawnych stron życia pozwala nam być w pełni uważności w tym co robimy, mówimy, czy myślimy. Szczęście to przyjemność i wolność od bólu, z tego wywodzi się dobro i zło. Nie ma w nas wiary w inne źródła tych sił. To są różne stany doznań cielesnych. Reagujemy na pojawiające się odczucia we własnym ciele. Jedynym czynnikiem, który sprawia, że możemy poczuć się nieszczęśliwi, są nieprzyjemne doznania w naszym organizmie. Nasze problemy emocjonalne są pewnego rodzaju nieprzyjemnym doznaniami cielesnymi. Takie emocje, jak np. złość, nienawiść, gniew są odczuwalne jako napięcia w ciele i pracujemy nad tym, aby je rozluźnić poprzez codzienną praktykę.

Ewolucyjnie jesteśmy przystosowani do przetrwania. Szczęście jest ulotną chwilą, które w momencie przeżywania, rozkładamy na dłuższy czas, aby w równowadze rozplęwało się ono po naszym ciele. Dzięki temu okresy słabości i bólu nie tworzą dodatkowych napięć, ewoluujących w niszczące działania w otaczającym nas świecie.

Nasza biochemiczna pogoń za szczęściem, to ewolucja codziennej praktyki, w której jesteśmy obecni. Są to między innymi: ćwiczenia fizyczne, kuchnia roślinna, medytacja, tantra, warsztaty terapeutyczne, ćwiczenia oddechowe, opieka nad zwierzętami, wychowywanie dzieci, relacje przyjacielskie z partnerką/partnerem oraz setki innych dróg życiowych, będących działalnością misjonarską Osób Duchownych Wyznawców Słońca.

By osiągnąć prawdziwe szczęście, zwalniamy przyjemnymi doznaniem, a nie przyspieszamy. Nie utożsamiamy szczęścia z przyjemnymi ulotnymi doznaniem, aby nie gonić ciągle za nimi. Nie chcemy być niezaspokojeni i zestresowani ciągłym uganianiem się za szczęściem, którego trwale nigdy nie osiągniemy, z przyczyn ewolucyjnych i biochemicznych. Ćwiczymy umysł aby uważnie przyglądał się ciągłemu powstawaniu i mijaniu doznań. Ta nauka pozwala osiągnąć stan "serca", być duchową nienaruszalnością, która pozwala przyglądać się ulotnym i pozbawionym znaczeniu uganianiu się za czymś co równie szybko znika jak się pojawia czyli pozbawione znaczenia drzenie ciała nazywanym szczęściem.

OBRZĘDY I CEREMONIE

Obrzędy polegają na zacieśnianiu więzów między panteistyczną religią a Wyznawcą Słońca, będącym świeckim lub duchownym członkiem związku wyznaniowego.

Obrzędy mogą się różnić w zależności od kręgów Wyznawców Słońca jako, że każda istota inaczej postrzega Energię Absolutu i każdy ma swoją ścieżkę żeby w pełni zrozumieć Jej boskość i potęgę. Do przeobrażenia w ceremonię dochodzi w momencie, w którym pierwotne czynności obrzędowe przestają stanowić dla ich uczestników jasny komunikat światopoglądowy i najważniejsza staje się forma. Moment, kiedy uczestnik wyłącza umysł i staje się jednością z Naturą. Nieodłączną częścią Wszystkiego.

Intuicyjny schemat zapisywania/ rozpisywania obrzędu.

Wybór Misjonarza lub Osoby Duchownej dokonującej obrzędu i ceremonii.

Wybór miejsca o poprawnej Energii.

Wybór uczestników obrzędu i ceremonii.

Plan przygotowania do obrzędu i ceremonii.

Potrzebne atrybuty lub dary Natury do święcenia i błogosławienia obrzędu i ceremonii.

Wskazanie czasu obrzędu i ceremonii.

Otwarcie ceremonii.

Opis obrzędów "właściwych".

Zakończenie ceremonii.

Oczyszczanie Wodą (ablucja) - oczyszczenie uczestników ceremonii.

Kto może dokonać obrzędu.

Obrzęd odbywa się w towarzystwie Misjonarza lub Duchownego Wyznawców Słońca, który podczas obrzędu trwa w intencji oczyszczających się.

Kto może być uczestnikiem - oczyszczającym się:

Każda wolna istota.

Członek świecki, Misjonarz lub Osoba Duchowna Wyznawców Słońca.

Małe dzieci pod opieką dorosłych.

Przygotowania - posługa polegająca na przygotowaniu się do ceremonii

Tydzień przed uczestnik je 2 razy dziennie, wyłącznie produkty pochodzenia roślinnego, chyba, że ze względów zdrowotnych nie pozwala mu na to stan. W ciągu tygodnia wyznacza sobie dowolny dla niego moment i łączy się w ciszy z wszechobecną Energią ze Wszechświata i Natury. Swoje przeżycie cielesne, duchowe lub mentalne może przedstawić po połączeniu w dowolnej formie, ale nie musi. Najczęściej połączenie jest przedstawiane poprzez rysunek, przykład poniżej:

Potrzebne atrybuty lub dary Natury.

Zbiornik wodny, w którym istnieje możliwość zanurzenia się, co najmniej do granicy połączenia czaszki z szyją

Najlepszy czas na ceremonię.

Równonoc Wiosenna, Przesilenie Letnie, Równonoc Jesienna, Przesilenie Zimowe.

Można też ten obrzęd wykonać w inny dzień, ponieważ każdy dzień uświęca życie człowieka.

Otwarcie ceremonii

Misjonarz lub osoba duchowna Wyznawców rozpala ognisko, zapala świeczkę lub kadzidło - niech towarzyszy Wam reprezentant Słońca na Ziemi.

Przed wejściem możesz porozmawiać z Misjonarzem lub Duchownym na temat Twojej intencji kontemplujecie wspólnie lub medytujecie co najmniej przez 11 minut

Gdy uczestnik poczuje, że siła wody go wzywa - spokojnie wchodzi do niej z szacunkiem do jej twórczej i niszczyielskiej siły.

Opis obrzędu “właściwego”

Postaraj się zanurzyć co najmniej do granicy połączenia czaszki z szyją (dzięki temu napięcie nie skumuluje się w karku, szczególnie przy praktyce z zimną wodą).

Wykonaj intuicyjne, łagodne ruchy w wodzie.

Postaraj się w niej być, co najmniej 30 sekund. Możesz być w “łonie” wody tak długo, jak czujesz, że potrzebujesz.

Trwaj w intencji oczyszczenia siebie i innych ludzi lub innej, która się pojawiła.

Misjonarz lub osoba duchowna trwa w intencji uczestnika przez cały czas trwania oczyszczającego obrzędu.

Jeśli uczestnik ma taką wolę, to Misjonarz lub osoba duchowna może mu towarzyszyć podczas zanurzenia, może też wetrzeć w ramiona uczestnika muł z dna wody, żeby podkreślić obecność Matki Ziemi podczas obrzędu.

Zakończenie ceremonii

Wyjdź z wody w dowolny sposób.

Zwróć się ku zapalonemu ogniowi, możesz wyjąć utrwalone przez Ciebie połączenie z wszechobecną Energią ze Wszechświata i Natury.

Kontempluj lub medytuj co najmniej przez 11 minut.

Po obrzędzie zgaś świeczkę i wyraż wdzięczność do natury i wszystkich istot. A jeśli podczas obrzędu poczułeś radość, to tą radość pomnóż razy tysiąc i obdziel cały Świat, bo może akurat ktoś tego teraz potrzebuje. Jeśli w obrzędzie bierze udział misjonarz lub duchowny

Wyznawca Słońca towarzyszy podczas zakończenia obrzędu uczestnikowi.

Zgasić płomień może dowolna osoba, ale pierwszeństwo ma uczestnik, gdyż to on poprzez doświadczenie może zjednoczyć się z wszechobecną Energią Wszechświata i Natury.

Po zakończonym obrzędzie misjonarz lub duchowny może się “zsynchronizować” z uczestnikiem poprzez wspólne wydanie z siebie głosu - tak zwane “dostrojenie się”.

Obecni na podstawie swojej intuicji decydują, kiedy obrzęd się kończy.

Oczyszczenie małych dzieci

Posługa polegająca na przygotowaniu się do ceremonii

Osoba, która chciałaby oczyścić małe dzieci powinna z uwagą i dobrą intencją wybrać miejsce, które możliwie spełnia warunki bycia “w Naturze”. W celu wyszukania takiego miejsca może zgłosić się do Misjonarza lub Duchownego Wyznawców Słońca i ten pokieruje w takie miejsce. Jeśli z jakiegoś powodu jest to niemożliwe, to obrzędu można dokonać w dowolnym miejscu (najlepiej takie miejsce obdzwonić dzwoneczkiem, szczególnie w kątach domu).

Do obrzędu przygotowuje się dorosły (powyżej 18 roku życia), który co najmniej tydzień przed wydarzeniem powinien trwać w intencji oczyszczanego dziecka, conajmniej godzinę dziennie.

Podczas trwania w intencji dziecka dorosły może coś napisać dla wybranego dziecka lub narysować; można też poprosić kogoś o zdolnościach artystycznych, żeby przygotował jakąś “pamiątkę”, ale tylko wtedy, gdy z tym “artystą” już kontemplowaliśmy w przeszłości lub medytowaliśmy lub czujemy połączenie.

Potrzebne atrybuty lub dary Natury. Pamiątka - jeśli jest. Piasek lub muł. Kamień z miejsca oczyszczenia lub z miejsca, które zdaniem dorosłego ma wyjątkową moc. Dowolne inne symbole, które poczują przez obrzęd rodzice lub oczyszczający dorośli np. kwiatek, jako symbol pięknego

życia. Dowlone inne symbole, które poczuja przez obrzudem lub w trakcie obrzudu Misjonarze lub Duchowni np. kwiatek, jako symbol pieknego zycia.

Kto moze dokonac obrzudu.

Misjonarz oraz osoba duchowna Wyznawcow Slonca.

Najlepszy czas na ceremonie lub wskazany czas ceremonii

Gdy rodzice dziecka, jego opiekunowie lub osoba duchowna poczuja, ze zbliza sie najlepszy czas na obrzud oczyszczenia dla ich dziecka

Otwarcie ceremonii

Jeśli obrzud jest w towarzystwie dorosłego

Dorosły wskazuje miejsce obrzudu i przygotowuje go tak, zeby dla niego i dla dziecka bylo to bezpieczne miejsce nie zagrazajace zdrowiu i zyciu.

Rodzice dziecka lub opiekunowie lub osoby duchowne WS zapalaja ogien (ognisko, kadzidlo lub swieczke).

Uczestnicy obrzudu kontempluja lub medytuja wspolnie w intencji oczyszczanego dziecka, co najmniej przez 11 minut.

Jeśli obrzudem opiekuje się Misjonarz lub Duchowny Wyznawców Słońca

Misjonarz lub duchowny wskazuje miejsce obrzudu i przygotowuje go tak, zeby dla niego i dla dziecka bylo to bezpieczne miejsce nie zagrazajace zdrowiu i zyciu.

Rodzice dziecka lub opiekunowie lub osoby duchowne WS zapalaja ogien (ognisko, kadzidlo lub swieczke).

Uczestnicy obrzudu kontempluja lub medytuja wspolnie w intencji oczyszczanego dziecka, co najmniej przez 11 minut.

Opis obrzudu "wlasciwego"

Osoba, która bedzie oczyszczac dziecko (drosly, Misjonarz lub osoba duchowna) trwa w intencji oczyszczenia lub innej dowolnej intencji o pozytywnym wybrzmieniu, która jest skierowana ku dziecku. Dziecko jest trzymane przez rodzica lub opiekuna. Osoba oczyszczajaca posypuje rączki (lub tez nozki) dziecka piaskiem lub smaruje mułem z miejsca obrzudu - ta czynnosć nie jest obowiazkowa. Nastepnie rączki i nozki oczyszcza woda z miejsca obrzudu lub woda, która zostala zdeklastrowana lub "poswiecona" (jeśli nie ma takiej wody, to mozna samemu, z dobra intencja przygotowac wode).

Jeśli osoba oczyszczająca poczuje, że chciałaby dodać coś do tego obrzędu, to jak najbardziej może to zrobić np. ułożyć na czole dziecka, w miejscu trzeciego oka - kwiatek, jako symbol pięknego życia. Zakończenie ceremonii. Rodzice lub opiekunowie przytulają dziecko.

Oczyszczający dorosły, Misjonarz lub Duchowny przekazują rodzicom lub opiekunom atrybuty, które pojawiły się podczas przygotowań do obrzędu tj: zapiski lub inne "pamiątki" przygotowane przez wydarzeniem; kamień, kwiatek, świeczka wykorzystywana podczas obrzędu lub inne dary Natury, które można uznać za towarzyszące obrzędowi.

Wszyscy uczestnicy na zakończenie ceremonii trwają we wspólnej kontemplacji lub medytacji w intencji oczyszczanego dziecka co najmniej przez 11 minut.

Misterium Posługi Spowiedzi, oczyszczenie swojego umysłu, praca z ego, otwarcie serca, odczuwanie intuicji i poddanie się jej, rytuał kontemplacyjny dwóch osób, w tym Misjonarza lub Osoby Duchownej.

Misterium Posługi Spowiedzi, stanowi część doktrynalną prawa wewnętrznego Związku Wyznaniowego Wyznawcy Słońca, ustanowioną z zgodzie z jego statutem.

Udział w Misterium Spowiedzi jest uprawnieniem każdego wiernego Związku Wyznaniowego.

Szafarzem Misterium Posługi Spowiedzi jest każdy Misjonarz i Osoba Duchowna Wyznawców Słońca.

Misterium Posługi Spowiedzi jest obrzędem służącym wiernemu w kontakcie w własnym sumieniem i sercem do weryfikacji postaw i czynów w zgodzie z doktryną solarną Wyznawców Słońca oraz możliwości wyznania złych postępów i wątpliwości sumienia, uzyskania pokrzepienia, porady i przebaczenia.

Misterium Posługi Spowiedzi jest aktem niepublicznym i odbywa się wyłącznie między spowiadającym Misjonarzem i Osobą Duchowną związku wyznaniowego a wiernym związku wyznaniowego, proszącym o Misterium Posługi Spowiedź, lub inną osobą, która zwróci się w dobrej wierze do Misjonarza lub Osoby Duchownej z prośbą o przystąpienie do Misterium Posługi Spowiedzi.

Misjonarz lub Osoba Duchowna zapewnia warunki ścisłej dyskrecji, towarzyszące odbyciu Misterium Posługi Spowiedzi.

Tajemnica Misterium Posługi Spowiedzi jest nienaruszalna dla obu stron, dlatego nie wolno duchownemu spowiednikowi słowami, pismem, ani w żaden inny sposób i dla jakiegokolwiek przyczyny w czymkolwiek zdradzić spowiadanego w posłudze. Spowiadany zaś zobowiązany jest zachować w bezwzględnej tajemnicy wszelkie pouczenia duchowe udzielone mu przez Misjonarza

lub Osobę Duchowną w ramach Misterium Posługi Spowiedzi.

Obowiązek zachowania tajemnicy ma także tłumacz, jeśli występuje, jak również wszyscy inni, którzy w jakikolwiek sposób zdobyli z Misterium Posługi Spowiedzi wiadomości o wyznanych tajemnicach.

Przebieg Misterium Posługi Spowiedzi nie może być w jakikolwiek sposób rejestrowany ze względu na Tajemnicę Misterium Posługi Spowiedzi.

Bezwzględnie zabrania się spowiednikowi korzystania z wiadomości uzyskanych w Misterium Posługi Spowiedzi, powodujących uciążliwość dla penitenta, nawet przy wykluczeniu wszelkiego niebezpieczeństwa wyjawienia.

Misjonarz lub Osoba Duchowna z tytułu swojej pozycji i praw, a także stanowiska kierowniczego, określonych przepisami statutu Związku Wyznaniowego nie może w żaden sposób korzystać w zewnętrznym zarządzaniu z wiadomości, jakie uzyskał o tajemnicach wyznanych przez wiernego w jakimkolwiek czasie w Misterium Posługi Spowiedzi.

Udział w Misterium Posług Spowiedzi jest całkowicie dobrowolny, a inicjatywa tego udziału winna pochodzić od spowiadanego wiernego.

Misjonarze i Osoby Duchowne nie nakazują wiernym udziału w spowiedzi, ale pozostają do dyspozycji, w miarę obiektywnych możliwości, każdej osoby, proszącej o Misterium Posługi Spowiedzi.

Za udział w Misterium Posługi Spowiedzi nie pobiera się opłat, ani danin, lecz wymianę energetyczną.

Wierni związku wyznaniowego mogą spowiadać się zgodnie ze swoimi potrzebami także w akcie indywidualnym, wobec Słońca i wszechświata, zgodnie z panteistycznym charakterem doktryny związku wyznaniowego.

Libacja

Ofiara dla boskiej Natury w postaci płynu, w trakcie spotkania Misjonarza lub osoby duchownej z jedną lub wieloma osobami. Misjonarz może stosować następujące płyny: wino, sok z wycisniętych owoców, olej roślinny, olejki eteryczne, wodę źródlaną. Do obrzędu można stosować każde czyste naczynie. Naczynie powinno być wcześniej naenergetyzowane krótką modlitwą zainicjowaną przez Sola wśród zgromadzonych. Wystarczy wolna wola uczestników obrzędu.

Płyn wylewamy na gołą ziemię lub pokrytą roślinnością.

W trakcie libacji pojawiają się rytualne śpiewy i toasty inicjowane przez Soli i osoby świeckie.

Taniec

Wykonywany w rytm muzyki lub ciszy indywidualnie, w parze lub wieloma osobami. Taniec kontaktowy i intuicyjny. Taniec który pozwala na pogłębienie kontaktu samego ze sobą. Osoby będące w ceremonii, odprężają się, pobudzają instynkty i emocje które łączą nas z Naturą i ludźmi. Ruch w rytm muzyki, który pobudza uczucia i samoświadomość. Misjonarz w formie ceremonii może prowadzić tańczących, jak być uczestnikiem świeckiej imprezy tanecznej. Ogromny wybór możliwości pozwala wybrać takie szkoły jak: Biodanza, 5 Rytmów, Movement Medicine. Misjonarz wprowadza się w taniec w Naturze, przy śpiewie ptaków, wietrze, deszczu, promieniach słońca czy własnym oddechu.

Rytuał Sapo

Rytualne oczyszczenie organizmu wydzieliną z niebiesko-żółtej żaby z puszczy amazońskiej. Misjonarz lub Osoba Duchowna aplikująca sapo, zna działanie substancji, ponieważ ją stosuje na sobie i brał udział w szkoleniu. Poddaje się też osobie świeckiej w celach zdrowotnych. Dla Sola, kontakt z Sapo to moment przejścia i głębokiego oderwania się od ego.

Permakultura.

Sol praktykujący w swojej życie na wsi, poza miastem, zajmuje się projektowaniem ekologicznym, inżynierią ekologiczną i projektowania środowiska, tworząc zrównoważoną architekturę siedzib ludzkich i samoregulujące się systemy rolnicze na wzór ekosystemów naturalnych. Będąc w uwadze, korzysta z wyuczonej wiedzy i doświadczeń swoich i innych ludzi. Na rzecz synergii z Naturą, rezygnuje z plewienia, przekopywania, podlewania i pozwala działać Naturze. Pozwala Sobie przepływać pełnej energii świata roślin i być jednością. Misjonarz i osoba duchowna doświadcza praktycznie Cyklu Solarnego. Na wiosnę wychodzi do ogrodu, w lecie ma darmową żywność, a jesienią zbiera zapasy. Wchodzi w wieczną inflację życia, nadmiar i przyjemność. Nie przekopuje ziemi doceniając organizmy glebowe, wykorzystuje resztki organiczne z kuchni. Przez swoją pracę, rozwija bogactwo roślin i zwierząt. Zauważa świat tworzący się wokół niego, przez

umieszczanie karmników dla ptaków, budki lęgowe czy hotele dla owadów. Troszczy się o ziemię dając sobie zrozumienie, że nadmiar jest prawdziwy, ucząc się zrównoważonego podziału nadmiaru. Dając sobie trwałe poczucie szczęścia, dąży do samowystarczalności. Produkuje mniej śmieci i odpadów. Zmniejsza swój ślad węglowy, nie powodując konsumenckiego stylu życia. Zmniejsza konsumpcję żywności produkowanej w promieniu większym niż 150 kilometrów od miejsca zamieszkania.

Tantra.

Tantra to filozofia i religia wywodząca się z Indii i Tybetu, która uczy Sola pracy z Energią. Pozwala doznać Misjonarzowi ubóstwienia w rytuałach tantryzmu jako jedną z istotnych praktyk. Pozwala ono spełnić warunek aby jedynie bóg czcił boga, w uznaniu, że jesteśmy częścią boskiej Natury. Wewnętrzna sprzeczność, antynomizm jaką cechuje się tantra, pozwala osobie duchownej poczuć dwie ważne Energie: żeńską i męską. Poznawać, pracować z Nią, doświadczać z drugą osobą. Praktyka tantryczna pozwala osiągać duchowe wyzwolenie Misjonarzom przez energię seksualną, jogę, wizualizacje, masaż, wspólna medytację, pracę z punktami energetycznymi zwanymi czakrami, warsztaty psychoterapeutyczne.

Medytacja z Adoracją Promieni Słonecznych

Woda - Ocean lub Morze

Ogień

Ziemia - piasek lub żwir

Wiatr - Bryza od Morza lub Oceanu

Leżak, Kocyk lub Ręcznik

Nocna Medytacja Oceaniczna/Morska

Woda - Ocean lub Morze

Ogień

Ziemia - piasek lub żwir

Wiatr - Bryza od Morza lub Oceanu

Leżak, Kocyk lub Ręcznik

Szum Fal Oceanu/Morza

Weganizm

Weganizm jest ideą mocno zintegrowaną z życiem Misjonarza powstała na bazie pobudek etycznych zakładających, że zwierzętom przysługuje ochrona praw do życia i wolności od cierpienia. Głównym elementem jest odejście od przemysłowego systemu rzeźniczego, mleczarskiego, kosmetycznego i odzieżowego. W ten sposób rozwija swoją drogę duchową przez dążenie do masowego wykluczenia wszelkich form wykorzystywania zwierząt i okrucieństwa wobec nich. Pozwala to na współpracę ze zwierzętami i tworzenie wspólnej relacji, szacunku i miłości.

Misjonarz ogranicza lub rezygnuje z produktów wykorzystywanych w przemyśle spożywczym jak miód, nabiał, wosk pszczeli, podpuszczka, serwatka, węgiel kostny, karmin, kazeina, żelatyna, lanolina, karuk czy szelak. Pogłębiając swoją ścieżkę duchową, nie stosuje ubrań i kosmetyków powstałych na bazie odzwierzęcych surowców przemysłowych, takich jak: lanolina, kolagen, keratyna, kazeina, skóry futra, wełna i jedwab.

Misjonarz będący na aktywnej drodze wegańskiej, bojkotuje polowania, zoo, rodeo, cyrki i oceanaria, oraz produkty testowane na zwierzętach.

Jedynym odstępstwem od tej praktyki duchowej są sytuacje niezbędne do przetrwania. Wtedy też z całym szacunkiem i wdzięcznością przyjmuje dary umożliwiające dalsze życie.

Tworząc zbilansowaną dietę roślinną, nie szkodzi swojemu zdrowiu i zwraca większą uwagę na zmniejszenie ilości spożywanego przetworzonego jedzenia. Zwraca uwagę na sezonowość warzyw i owoców. Zdobywa wiedzę na temat dzikich roślin jadalnych. Zmniejsza ilość importowanego jedzenia o promieniu powyżej 150 kilometrów. Korzysta z domowej produkcji jedzenia w postaci ogródków warzywnych, roślin doniczkowych, grzybów kompucha, kiszonek, suszenia, kiełki, fermentacji, wyciskania, mielenia, zbieractwa czy pasteryzacji. Poznaje różnorodność świata roślinnego i możliwości sporządzania z nich produktów. Uczy się zbilansowanej diety i prostoty w tworzeniu jedzenia.

Ćwiczenia oddechowe.

Ćwiczenia rozciągające i wzmacniające ciało.

Obserwacja Cyklu Lunarnego i Cyklu Solarnego.

Archiwizacja miejsc Kultu Solarnego.

Dendroterapia.

Medytacja.

Kuchnia intuicyjna.

Freeganizm.

Nauka pracy z roślinami.

Ziołolecznictwo.

Ceremonia dźwiękowa.

Oddawanie Czci Przodkom

Obrzędowa uczta

Taneczny Korowód

Muzyka i Śpiew

Zdrawice

Ofiary (obiaty)

Kontemplacja

Poznawanie świata.

Czytanie książek.

Praktyka Zero Waste.

Morsowanie.

ŚWIĘTE SAKRAMENTY

Narodziny i Pożegnanie, stanowią cykl życia każdego człowieka.

Zaślubiny są spełnieniem idei miłości dwojga ludzi.

Błagalne i dziękczynne.

Podczas odprawiania Sakramentów niezbędna jest obecność czterech żywiołów. Przy Ceremoniach odprawianych wewnątrz, ogień i powietrze może zastąpić kadzielnica lub kadzidła choć i na zewnątrz jej obecność wydaje się sensowna. Woda powinna być zdeklastrowana i/lub „poświęcona”. Sakramenty odbywają się w sposób zupełnie intuicyjny, zaznaczając jedynie charakter danej Ceremonii (np. Narodziny – symboliczne zjednoczenie z Naturą poprzez oblanie głowy wodą spływającą na Ziemię lub Zaślubiny poprzez „braterstwo krwi”). Każdy Sol ma prawo do własnej inwencji i interpretacji idąc tylko i wyłącznie za głosem Serca.